

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. הַתִּאֲנָה תִּנְטָה פִּיָּהּ
וּהַגִּפְּתִים יִסְמְדוּ רִיחַ קוֹמִי
לֶךְ עֲרִיזִיתִי יִפְתִּי וְלִכְיִי לָךְ;
שִׁיר הַשִּׁירִים ב' יג
2. וְאֶבְחַד אֶת שְׁלֹשֶׁת הָרָעִים
בִּירֹחַ אֶחָד וְתִקְצַר נִפְשִׁי בָהֶם
וְגַם נַפְשִׁם בְּחֻלָּה בִּי;
3. וְהִתְנַחֲלֹתֶם אִתָּם לְבָנִיכֶם
אֲחֵיכֶם לְרֵשֶׁת אֲחֻזָּה לְעַלְמִם
בָּהֶם תִּעֲבְדוּ וּבְאִזְוָתָם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאִזְוֹ לֹא תִרְחָד
בּוֹ בְּפָרֶךְ;
וְקָרָא הֵם מוֹ

לעזי רע"י

פרונצ"ש [פרונצי"ש].
קפלים.
פוכיצ"ש [פריצונ"ש].
פטמות.
אנקיישנ"ץ [אינקריישנ"ט].
מגעיל, דוחה.
בטנ"ט. צלצול (של
פעמונים).

מוסף רש"י

לרבות דבר דר. רב. תנא
 קרי יו' ב' (מחובות כח.)
 ונחייבו ביה. כח. (מכיל)
 גמולא לא אהלך, וטעם גמולא
 י' תשמאל אומר שיהא הגמול
 נשאל ו' מכל צלות שגמולו,
 צנאן, צנאן אומר י' תפאז י' יפאן
 וכן צנאן, לנאן קרי
 שגמולו לא נחייבו, ודאי
 ונחייבו ביה. ביה. ודאי
 דגון, מנא דרין, המיוחד
 י' ועוד שיהי' נאן שגמולו,
 העשה נאן שגמולו שגמולו,
 נאן שגמולו שגמולו שגמולו
 העשה, ושגמולו לא אהלך
 משכבו וטקן, דלמאן קרי
 עלום תשמאל קרי' (מחובות
 כח.) ונחייבו ב' לא נחייבו לא
 דאין ודאי שגמולו, ודאי
 (דכריס ד' עשר מעשה, ומכיל
 נחיה תנאן אהלך י' יפאן
 שגמולו לא נחייבו, ודאי
 נאן שגמולו וטקן, ומכיל
 ודאי, ודאי שגמולו לא י' שגמולו,
 היה אהלך מועד צנאן י' שגמולו,
 דלמאן קרי' (מחובות כח.)
 א' ביבאבא. ידיל י' שגמולו
 דאי שגמולו שגמולו ו' למכור
 צנאן ו' י' מנאן, ודאי
 שגמולו לא תגמולא ח' י'
 (מחובות כח.) אהלך
 צנאן, צנאן צנאן, צנאן
 (שולחן ערוך אהלך אהלך
 רשע ודאי כח.) אהלך אהלך
 הענינו. שגמולו לא י' צנאן
 (דכריס ד' עשר מעשה, ומכיל)

תום' הרא"ש

ואִנֵּה נפסלת בטבול יום. והא דאמרין ב' אלו עוברין המקשה של חולין והשומן של תרומה אם נגע טבול יום במקצתו פסל מקום מגעו והכא אמרין דלא פסל כלל וי"ל הדין מדידי שהן גוש בקצרה ויטבירן בפני עצמן: **את'** דימזע דרבנן ומפקע חלה רבנן. כמאן משמע דתרומה בטל ברוב מדאורייתא והא דרביש ליה כסיפרי את מקדשו ממנו מה שאתה מרים ממנו

מקדשו אסמכתא היא וכן מוכח
תרומה ונפלו אלו לתוך אלו מו
התרומה פי'
אלו ואמר רי חרואן הייתי אומר

יוצא דופן פרק חמישי נדה

חייבם צהלה. ולא אמרינן דתרומה פוטרת לה ואע"ג דתרומה אינה חייבת צהלה מדומע חייב צהלה מ"ט דדימוע דרבנן הוא דמדאורייתא חד צתרי בטיל דכתש (שמות כג) אחרי רבים להטות ורבנן הוא לאכרוז אחד ומאה הלכך לא אחי דימוע דרבנן ומפקע חלה אפילו

צומן הזה דקסצרי ר"מ ורבי יהודה
 חלה צומן הזה לאורייתא: **פוטרין מן**
החלה. כדמפרש לקמן דקסצרי חלה
 צומן הזה דרצנן ואפי' דימוע דרצנן
 ומפקע חלה דרצנן והיינו דלאמנן
 לעיל [מ:] תמי ולא סבר לה דלא חזין
 דלרבי יוסי חלה צומן הזה דרצנן
 וסצברו הנך רצנן דמייטי ראייה
 מהכא דכי היכי דקאמר ר' יוסי חלה
 צומן הזה דרצנן הוא הדין לתרומה:
 ודלמא. אע"ג דקא חזית מהכא לר'
 יוסי חלה דרצנן אפי' סצירא ליה
 תרומה לאורייתא וליכא חלה נמי
 מסצברא דקא צניע לאסויי: **הכנינו**
בחלה. דכתיב בחלה (במדבר טו)
 בצואכם אל הארץ והרי צאן: **ולא**
נחצינו צמער. ^ו דצמער כתיב
 (דברים ד') תבואת זרעך עד שיצא
 כל אחד ואחד את שלו: **ביתג'**
פגה. סמדר. כך באשה עודה טינוקת
 קרו לה פגה כל זמן שאין לה סימן
 לר' גדדים ולא צמערות: **בוחל**
 כשהפרי גדל קצת כדמי בגמר'
 האמינס משיבחנו כך כשש לה סימן
 דדין קצת צידוע שהציאה שתי שערות
 ועברה היא: **זמל**. גמ' מפרש לה לנשן
 נוטריקון יצאה מלאה שיש לה סימן
 מובהק צדדיה ולקמן פירש סימנין
 צמתי'. והיא צוגרת: **זוז**. וצוז. אפי'
 כשהיה נערה אציה וזכי כו' דרצנן
 (במדבר ג') צמורייה וזכי לאציה כל
 שזח נעוריה לאציה: **איוו** היא סימנין.

אֶחָדָם קָאָי: קָמַט. פֿרוֹויל'ס. שְׁגֹדֹל
דִּדִּיהָ עַד שְׁכֹפּוֹל מַעֲט עַל הַחֹמֶה
וּיְרָאָה כְּקָמַט: מַשִּׁיטוֹ. גְּדוֹלִים יוֹתֵר:
הַפִּיטוּמֹת. רֹאשׁ הַדָּד כִּמּוֹ (סוֹכֶה דף
ד'.) יִטְעֹל פִּיטוּמָתוֹ: עוֹקֵץ. כִּמּוֹ
עוֹקֵץ הָאֲבָסִים (עוֹקֵץ פִּי"א מ"ו).
פֿרוֹויל'ס בִּלְעוּ"ט. חוֹדֵר שֶׁל דֵּד הַמַּהֲיֹנֶק:
יוֹנֵק וּפִיטוּמָתָהּ הֵייוֹן סְבִיבוֹת עוֹקֵץ:
גְּבֹ' מַשִּׁיבָהּ. חִיבִין בְּמַעֲשֶׂה:
מַשִּׁיבֵין רֹאשֵׁיהֶן. שְׁמַשְׁתֵּינִי כְּשֶׁמֶגְדִּילֵין.
הִכָּא נָמִי מַשִּׁיבָתָהּ דֵּד וּיְרָאָה בּוֹ
סִימֹן שְׁמַגְדִּיל: בְּחַלָּה צִי. גְּדֹלָה עֲלֵי.
אִדָּם הָקֵץ בְּדָבָר נִרְאָה לוֹ כְּגֹדֹל.
אֲנָקִישֵׁינֵין בִּלְעוּ"ט: מִיִּיחָד לָהֶן. מַפְקִיר
מִיִּיחָד לֵאנָשִׁים בְּצִדּוֹ וְאִינוּ מַפְקִירֵין
מִשּׁוֹם בּוֹשֵׁת: מַחֲלִיף בָּהֶן. אֵת שֶׁל
בּוֹה וְאִינוּ מַחֲלִיף עַל בּוֹשֶׁת: לַעֲרִי.
מַפְקִיר שְׁפָחוּתִי לַעֲרִיִּים וְנוֹהָג
בָּהֶן מִנְהַג הַפְּקִיר: מַשִּׁיבָשְׁקָשׁוֹ.
כִּמּוֹ (סוֹטָה דף ט') מַשְׁקָשֶׁת לִפְנֵי
כּוֹב בְּצִנּוּ"ט בִּלְעוּ"ט. לְחוֹמֵר גְּדוֹלִים
רַבָּה: חוֹטֵם. סֶפֶק: מַשִּׁפִּיל.
סֶפֶק: מַשְׁפָּקֵף עֲטֵרָה. שְׁגֹדֹל הָעוֹקֵץ
וְעַבְדּוֹ מוֹקֵף עֲטֵרָה וְהֵייוֹן שִׁיעוּרָה
לְדָר' יוֹסֵף נָמִי בְּמַמְנִי שִׁיבָה נוֹמֵן
יָדוֹ עַל הָעוֹקֵץ וְשׁוֹקֵעַ וְשׁוֹפָא לְחֹמֶר:

הכ

אֲבוֹל קָא וּפִירוּשׁ זֶה אֲחֵי שְׂפִיר הָא דְקָאמֶר בְּגִמְרָא הִלְכֵה כְּדִבְרֵי
לְהַנְלָל מַעֲוָשׁ הִיֵּה נֹתֵן לֵה דֵהא ר' יְהוּדָה אָמַר בְּהַחֲזוֹל (ב"ק פ)
רֵאשׁ הַחֲוֹשֶׁם. פ"ה סֵפֶק דֵּלֵא אֲחִפְרָשׁ וּבִפְרָק לֹוֹל הַגּוֹל (ס)
מִשְׁמַע דְּשִׁלְשָׁתָן בְּחִמְרֹו לֹד רִשְׁו וְזִין אֶחָד מֵהֶם לֹד
מִסֵּר לָהּ אֶרֶבִי. מִשְׁמַע מִכָּאן דְּשִׁפְחָה כְּנַעֲנִית מוֹתֵרָת בְּעוֹבֵד
(נִגְסִי"א ע"ג) לְאִסּוּר נָה וּשְׁמַת דְּלֹאֲרִינִית שִׁין שְׂפִיר
מֵה דְעִזְדָּת בְּחִרְוָא שְׁקֵל עוֹבֵדָת כּוֹנֵיִם זֹוֹם שְׁמֵרֵן ל' אוֹשְׁפִין
דְּמוֹת הוּה בֵּה דֵהא עֵבֶד הוּה דְקָאמֶר בְּפִרְק עֶשְׂרֵה יוֹחֲסִין)

יוסף פ' הערל גבי שתי קפופות אחת של חולין ואחת של תרומה ולפניהן שתי סאין א' של חולין וא' של תרומה ואמר חולין לתוך חולין נפלו ותרומה לתוך תרומה נפלה וקא"ר יוחנן והוא שרבו חולין על חולין ותרומה על תרומה וכלל אלא כרבונו שני מן המזבח.

ספרים רק בחוס' כתבו דלא נהירא וכו'.

מז.

וַיֵּינֶנָּה נפסלָה במבוא יום. וְאִיתָ בָּלוּ עוֹבְרֵינָּה (פסחים דף מה.)
 ג'י מקפּה ס' חולין וְשׁוּם שְׁמֵן שֶׁל תְּרוּמָה קָאָמְרִי דָּלָס
 נָגַע טְבֹול יוֹם בְּמִקְלָתוֹ ס' דְּפָסֵל כּוֹלוּ בְּמַגְעוֹ ו"ל דִּהְיֵת מִיֵּירִי קָאָמְרִי
 גּוֹשׁ בְּקַעֲרָה: **אִתִּי** דִּימוּעַ חֶזֶק וּמִפְקֵי חֶזֶק דִּרְבָּנֵי. מִכָּאן מִשְׁמַע שֶׁאֵין

דאורייתא והא דדרשין בסיפרא מה מקדשו ממנו דעולה בקרא אסמכתא צעלמא הוא וכן הא דקאמר התם דערלה וכלאי הכרס דכפל אסוריו ליאמר דגהא ככל צעלימו צעריך אחד ומאמא וומיה ראייה דהכא יש לדחות לדעולס מדאורייתא הכל נאסר לזרים מטעם תערוצת התרומה שאינה ניכר אצל מה שגם החולין נחשבו כתרומה ליפטר מן החלה כאלו הכל תרומה זה אינו אלא מדרבנן ומיהו יש להציד ראייה גבי פלו לאזויס ומפעלע בהניקויס (גיטין דף קז: ד"ס ספרים דגרסי והא הכא דמדאוריית' צרוצו בטלה וצטלהי הערל (יבמות דף פג.) גבי שמי קופות אחת של חולין ואחת של תרומה ולפניהן שמי סאות כו' דקא"ר סי' יוחנן והוא שרצו חולין על התרומה פי' דשרי מדאורייתא ולכא"ר דרש שמי דאמר וזכרתי ההוא פירקא (דף ע"ג:) נמי קאמר תרומה חמורה ממעשר שכן מחפ"ז ולא חשיב ק"ל:

מִשְׁלַח מַשְׁלֹחַ חֲכָמִים
ל פְּנֵה עוֹדָה תְּנוּקָת
הָ בָּזוּ וּבָזוּ אָמְרוּ
תָּה וּבִמְעֻשָׁה יִדְיָה
בִּינֹן שִׁבְגָּרָה שׁוּב אֵין
סִימָנִין ר' יוֹסִי הַגִּלְלִי
תַּחַת הַדָּר ר"ע אֹמֵר
אֹמֵר אֹמֵר מְשִׁישִׁיחִיר
כְּדִי שִׁיחָא נֹתָן יְדוֹ
וְשׁוּחָא לַחֲזוֹר: גַּמ' לְחֵמֶיךָ
בְּתִיב יִתְחַנְנָה חֲנֻמָּה
רִים כְּדַתְנִן יִתְחַנְנִים
בְּרַב בְּרַב חֲנָה אֹמֵר רַב
בְּעִיַת אִימָא מַהֲכָא
בְּפֶשֶׁם בַּחלָה בִּי
הָ וְאִיחֹה סִימָנִין ר'
שִׁיעֵלָה הַקִּמְט: אֹמֵר
קִמְט מִמֶּשׁ אֵלָּא כְּדִי
וְנִרְאִית כְּמִי שִׁיעֵלָה
לֹא בְּדָק בְּאִמְתִּיה וְיִהֵב
תָּה שְׂמוּאֵל לְטַעֲמִיָּה
הֵם תַּעֲבֹדוּ לַעֲבֹדָה
מִוָּאל מִיִּיחָד לָהֶן רַב
וְשֵׁת מִסֵּר לָהֶן לַעֲרִבִי
וְרָאֵל: רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר
מִוָּאל יַעֲקֹבֶצוּ שֶׁל דָּד
תִּרְאֵה בְּר' צְדֻקָּה אֹמֵר
יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה אֹמֵר
מִשִּׁכְסִיף אֹקוּנָה לָהּ
רִאשׁ הַחוֹמֶם ר' יוֹסִי
ר' שְׂאוֹר מְשִׁנְחָמֶךָ
חֲכָה

(צ) חֵין לעצדים בושת ואפילו למ"ד יש לעצדים בושת הוי לרצו:
(דף ק"ז ע"ב) גבי אחרוג מזכיר פטומא ועוקץ וחוטם ומתוך כך

בן דומיאן דדד דגני דד ליכא לפרושי הכי כמו שפירש באתרוג:
 כוכבים וה"ה לעצד כנעני מותר בעובדת כוכבים ולא גזרו עליו משום
 עבד וא"כ בשלהי מסכת ע"ז (דף ע"ו: דל"ל שצור מלכא לבטי אדכר לך
 (ורב) יהודה לא קבל עובדת כוכבים וזנה לא עשה כתי איסורא
 שם דף ע"ו: לבטי צר טבי ברמות רוחיה לא קבל גיטא דחירותא:

ופרש"י ז"ל ששאלו לו וזנה כדרך הערביים וקבלה אומר ר"ת אין צריך לומר שהיה רשע ומותר היה בטי בר טבי ברמות רוחיה לא קביל גיטא דחירותא: **משנתפציל** ראש החוטם. פרש"י ספק וגבי אתר נזראה לפ' כמו חוטם דהתם דהיינו מקום שמתחיל לשפע על פי העוקץ וזך רחא הכא למעלה מן הפיטום

עין משפט
נר מצוה

צ"ח א מ"י פ"ח מהל' טומאת
אוכלין הלט"ו:
צ"ט ב מ"י פ"ו מהל' זכורים
הל"ד:

[illegible]

ה) הרא"ש

בידא כולם דממשעשע פארקוישן דקאמער חתה וואל
ונאמור ביהמה ביהמה ביהמה
פוטן לך הבהוב באתח מן
לאחר ירושה ושיבה אף לא
לאחר ירושה ושיבה ואצ"ע
דאיצט צו לשט דער ביהמה
ומושב מ"מ אשכנז ין
בזארדממשע לאחור לבניית
שניט שולשע גרהליק ארבע
זולת ביהמה מרלא בתוב ין
תבוא חכי אר"י שישמאל שנה
מיהוב ויהי כולל ביהמות
שפתורה שכלב מקום אור
אמור ויהי ין תבוא ויהי ין
יבאר אצור נאמור בבואם
לדמור לזן שונכטן לארץ זיין
תחביבו ביהמה ויהי דקאמער
כחא חול נאמור ביהמה לא תב
כחא חול נאמור תרחיליה
יין גרמשה ביהמה חול
בבואם דממשע ביהמה חול
לא לביהמה חול קרני ה
לענין וכל כיון שיהו שני ש
השטניטן לפרי"ש שיי ויהי
זולת ביהמות שנה האמ
ו"ל לבבואם משמע שפי
בית לבבואם ואצ"ע שיהו ש
בית השטניטן לא מקריא בת
כולם: א' ווי.סימנה.ווא
דאצל אף וימחור ויהי שורץ
משחקת השטניט ויהי נא
שיעורא מפורש ויהי נא
וואו שוקק וקשה ליה למה
שיה ריוס' לשנוע דאמור
דברחולתו נאמור בבואם לא אמר
חוד חמי שינורא מפורש
אצ"ע א' ליה חוד תנא סימנ
אבוחל ולקמן תנא ב' אף
תחנחוד ד שאלא אף עינין
האמור סימני בתול. ומפר"ת
דאצ"ע ווי.סימנה.דאבוחל
וואו דנו' מפורש אבוחל
בכרות: **משטשטש** הפיטומה.
פר"ש אצ"ע אדור חול סעלה
סימנה אדורא וקוקין ין
חוד ד' ד' סעלה. ב' ווי.
לול הגוול פרש"י ין
פיטומה. ונראה שפרש"י ב'
במקום חוד אצ"ע האמור
ב' ווי. האמור דנו' חוד ד' ובי'
ד' לראכ לפורשי הכי ומסתמא
פיטומה אדורא ין חוד ד' ווי
חוד ד' ווי. ויחיד ה"ל ין
דמי מפורש להנצט כן תוענש
ויהי חודש חן אצ"ע א' ליה
בוש דאמרינן ין החובל
ואפי' ליה חודש חתני
חוד הר"ב: **ובסי** חול לערביא.
מאן משע שדשחא כנענית
מכרת לערביא כוכביס ויהי
דערב מוהי ערערב כוכביס
ויהי לזר ויהי חודש חתני
ואצ"ע אדור חול האשט אצ"ע
שיי שבען כן חודשו שלטי
שיי אצ"ע שבע מלאט אלטי
אדריה מה ערערב באוורא

כי עבד היה כדאמרין בקדושין
מי מזכיר פיטמת ועוקץ וחוטם
ותחיל לשפע כלפי הדד וחריצין